

betragtet saaledes i Kjøbenhavns Borgerrepræsentation og ligeledes i det Udvalg, hvori det ærede Medlem havde Sæde, at, om end Kjøbenhavns Havn maatte siges for Tiden at fyldestgjøre de Fordringer, der maatte stilles til den, endog saa i en overdreven Grad, maa man dog være belæst paa Tilfredsstillelse af den Trafik, som Fremtiden kan bringe, og derved er man kommen til den Erkjendelse, at, medens man for Tiden kan være tilfreds med de tilstedeværende Midler, kan man ikke i samme Grad slaa sig til No med Hensyn til Fremtiden. Bevarelsen af Afciisen er saaledes her ikke knyttet til Andet end den Overbevisning, som man ogsaa havde i Kommunalbestyrelsen, at det vil være nødvendigt at være betænkt paa en Udvidelse af Kjøbenhavns Havn i Fremtiden, og at, da man ikke vil kunne fyldestgjøre saadanne Krav ved de ordinære Midler, vil det være rigtigt ikke at formindste de Midler, Kjøbenhavns Havn allerede havde over, ved at ophæve Afciiseavgiften. Et Svøds spørgsmål vil nu, som det ogsaa blev fremhævet af det ærede Medlem, være det Regnestykke, om man virkelig behøver Afciisen til Kjøbenhavns Havns Udvikling, eller om man ikke kan nøies med de Indtægter, den har udenfor Afciisen, og dog fyldestgjøre de Fordringer, man billigvis maatte stille i Fremtiden til Havnen. Derom kan der være forskellige Meninger. Det forekommer mig, at i, hvad der blev anført af det ærede Medlem om Havnens finansielle Status, var ikke Alt rigtigt. Det ærede Medlem tog for Exempel ikke Hensyn til den store Byrde, der paahviler Havnen gennem den betydelige Gjæld, hvori den staar til Kjøbenhavns Kommune. Det ærede Medlem har ogsaa støttet sig til en Urimelighed, der skulde træde frem derved, at Kjøbenhavns Havns Budget er delt i et ordinært og et ekstraordinært, saaledes at man ikke kunde bygge paa, hvad der f. Ex. i Motiverne er anført om, hvad der er ordinært og ekstraordinært, men at der ved hvert af disse Budgetter havde indsnæget sig Misforstaaelser eller Feiltagelser. Deri tror jeg ikke, at det ærede Medlem har Ret. Den hele Feiltagelse eller Misforstaaelse opløser sig i to Navne. Havnens Budget behøvede slet ikke at være delt i et ordinært og et ekstraordinært; thi der er ikke noget af de omhandlede Arbejder, som ikke kunde staa enten paa det ene eller det andet Budget; mangfoldige Institutioner have kun eet Budget, hvor der staar ordinære og ekstraordinære Poster, efter som de falde. At Kjøbenhavns Havn har to Budgetter, der kaldes det ordinære og det ekstraordinære, er kun en Navneforskjel. „Extraordinært“ betyder her slet ikke Andet, end at der er Tale om Udgifter, der skulle udredes til Gjenneførelse af Havneplanen af 1862. Disse Udgifter skulde have et særegent Navn, og man kaldte dem den Gang ekstraordinære. Og hvorfor vilde man have denne Adskillelse? Fordi det var tilstaaet

Kommunalbestyrelsen, at den skulde have dette ekstraordinære Budget til Gjenneførelse og Afgivelse af Betænkning, fordi Kommunalbestyrelsen skulde bevilge de Laan, der vare fornødne til Udførelsen af de paagjældende Arbejder. Men dermed er der ikke givet noget Skjælnemærke mellem, hvad der skal kaldes ordinært og hvad ekstraordinært; thi paa det ordinære Budget kunne de mest ekstraordinære Arbejder komme. Adskillelsen har intet som helst Andet at betyde, end at de Penge, der bruges til Gjenneførelse af Havneplanen af 1862, danne et Budget for sig, som sendes Kommunalbestyrelsen til Gjenneførelse og Betænkning, og da Kommunalbestyrelsen ikke er stillet til Havnen paa samme Maade som til de Institutioner, der ligge under den, har den ingen Ret til at blande sig i Havnens Indtægter og Udgifter i Dørligt, som derfor samledes under Et under Navn af ordinære. Nu nævnedes det ærede Medlem forskellige store Udgifter, der efter hans Mening ved Allet er vare opførte paa det ordinære Budget, f. Ex. Udgiften til Erhvervelse af Larsens Plads, Udgiften til Indkjøb af Dokken og andre. Ganske vist, i Sammenligning med Opvandringsarbejder i Havnen og Reparationer af gamle Bolværker ere disse Poster meget ekstraordinære, men man maa ikke tro, at en Havn som Kjøbenhavns Havn kan vedligeholdes Ar for Ar, uden at saadanne ekstraordinære Udgifter, snart større og snart mindre, forekomme. Derpaa maa man altid være belæst. Er det Bevingelsen for Rigtigheden af det ærede Medlems Beregning af Kjøbenhavns Havns finansielle Status, at den Art Arbejder skulle være ekstraordinære, og kun ved en Feiltagelse ere satte paa det ordinære Budget, saa ligger der allerede en Misforstaaelse til Grund for hans Beregning, hvorved det vil vise sig, at hvad han venten der kan udrettes med de ordinære Indtægter ikke vil slaa til. Jeg skal ikke paatage mig i denne Henseende at revidere, hvad der er anført i Motiverne og andet Steds. Jeg skal kun nævne, at, naar man vil undersøge den finansielle Status for Havneåret 1877, saa er det bedre at støtte sig til Regnskabet end til Budgettet, idet Havnevesenets Budget aldrig giver Andet end en Formodning, man har ved Aarets Begyndelse om, hvorledes Indtægter og Udgifter ville stille sig for Aaret. Jeg er af den Mening, at det vil blive en trykkende Indskrænkning for Havnens Udvikling, hvis den skal miste den $\frac{1}{4}$ af sin Indtægt, som Afciisen omtrent udgjør, og at det ikke er en unødvendig Indtægt, som der ikke skulde være Brug for, men at det vil være gavnligt for Havnen at have den, for paa en nyttig og god Maade at komme Skibsfart og Handel til Hjælp ved en stadig, kontinuerlig, fornuftig Udbygning af Kjøbenhavns Havn. Nu kunde der ogsaa, naar man gaar ud fra, at Havnen ikke kan undvære saadanne Ind-